

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนกุ่งเกล้าราษฎร์ประสิทธิ์ อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สรุปผล

1. แผนจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.44/83.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 0.686 หมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 68.60

3. นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.44/83.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 สรุปว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้รับการฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากแบบฝึกทักษะที่ได้ออกแบบและเรียบเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เหมาะสมกับวัย

นักเรียนมีอิสระในการคิด คิดได้อย่างหลากหลาย โดยเริ่มจากการสร้างคำ กิจกรรมต่อไปจึงฝึกให้นักเรียนเขียนเป็นประโยคง่าย ๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจดีสามารถใช้คำเขียนเป็นประโยคได้อย่างหลากหลาย จากนั้นครูจึงจัดกิจกรรมฝึกเขียนประโยคจากภาพ ฝึกการตั้งชื่อเรื่องจากภาพ และฝึกเขียนเรื่องจากคำ ให้เป็นเรื่องราว สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ กิจกรรมดังกล่าวเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความคิดที่แปลกใหม่ อันเป็นบ่อเกิดของความคิดสร้างสรรค์ โดยครูเป็นกันเอง คอยชี้แนะการใช้ภาษาในการแต่งประโยคและการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมาพร กอเข้ม (2553 : 76-78) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดกลุ่มมหาชัยชุมพล ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.22/88.34 ซึ่งแสดงว่าจำนวนนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาการเขียนเรียงความ มีผู้ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 86.22 และจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนแล้วมีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 88.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชุศรี พิทักษ์ (2553 : 95-96) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบอนกนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกความคิดแบบ

อนกนัย มีประสิทธิภาพ 83.75/82.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกความคิดแบบอนกนัย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดฝึกความคิดแบบอนกนัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และผ่องพรรณ แก้วหล้า (2552: 69) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูนั้นมีบทบาทสำคัญมาก ซึ่งตัวครูเองควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติทุกคน ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนถามหลายคำถาม และหลายคำตอบ โดยครูให้ความสนใจในคำถามและคำตอบที่แปลกใหม่ของผู้เรียน เอาใจใส่ความคิดของผู้เรียน รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ส่งเสริมให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้คิดกว้างไกล หลายทาง หลายแง่ หลายมุม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เบญจมาศ คุ่มทรัพย์ (2550 : 72) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างเรียนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.55 คิดเป็นร้อยละ 47.77 ทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 16.72 คิดเป็นร้อยละ 83.61 และดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีค่าเท่ากับ 0.686 แสดงให้เห็นว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และเหมาะสมกับวัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปณิฎดา บุญเสนาะ (2551 : 77-78) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 53.03 และสอดคล้องกับการวิจัยของสมพิศ คงทรง (2550 : 124) ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับการศึกษากันคว้าของวิวัฒน์ เมฆจรสฤต (2548 : 66) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเขียนเรียงความ โดยใช้แบบฝึกทักษะเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.69 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ร้อยละ 69 การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ขึ้นมาให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งปรากฏว่า มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนได้พัฒนาทางด้านความคิด การเขียนโดยนักเรียนได้ฝึกคิดจากการสร้างคำ การแต่งเป็นประโยค และฝึกเขียนสื่อสารเป็นเรื่องราว ซึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์แต่ละกิจกรรมจะออกแบบเหมาะสมกับเนื้อหา และมีรูปภาพ เป็นสิ่งเร้าเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดออกมาเป็นคำ เป็นประโยค เขียนสื่อสารเรื่องราวได้ ดังปณิธาน บุญเสนาะ (2551: 80) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบฝึกทักษะเป็นการทบทวน เน้นย้ำ ทำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง กระบวนการฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ และผ่านกระบวนการฝึกมากขึ้น นักเรียนมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมพิศ คงทรง (2549 : 123) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ได้ออกแบบตามลำดับขั้นตอน เนื้อหาเหมาะสมและความสามารถของผู้เรียนและกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนอยากทำเพื่อทดสอบความสามารถของตนเอง ตลอดจนรูปแบบของแบบฝึกทักษะมีภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียนอยู่ตลอดเวลา และแสดงออกถึงความคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับวิวัฒน์ เมฆวรรตกุล (2548 : 66) กล่าวว่า ความก้าวหน้าทางการเรียนหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นเนื่องจากแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสนุกสนานในการเรียน เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง มีอิสระในการคิดเขียนเชิงสร้างสรรค์มีลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก นักเรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถของตนเอง

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรูปแบบสวยงาม มีภาพประกอบแต่ละแบบฝึก ระวังให้ออกมาทำเนื้อหาสาระ ไม่ยากไม่ง่ายเกินไป มีลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก นักเรียนได้ฝึกคิดด้วยตัวเอง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ คอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด จึงทำให้นักเรียนคิดได้อย่างหลากหลาย และมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำแบบฝึกทักษะ นอกจากนี้ นักเรียนสามารถนำหลักการ

คิดความรู้ที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนระดับสูงต่อไป ดังงานวิจัยของ ชูศรี พิทักษ์ (2553 : 99-100) พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดฝึกความคิดแบบอนเคนย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ใช้เวลาในการฝึกได้เหมาะสมให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้กำลังใจแก่นักเรียน กระตุ้นและแนะนำให้นักเรียนรู้จักคิด ให้ข้อมูลแก่นักเรียนทุกครั้งเมื่อนักเรียนสงสัย ครูถามนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอด ส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ แก้วหล้า (2552 : 70) ที่ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการศึกษาสังเกตพฤติกรรมทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระหว่างเรียน พบว่านักเรียนได้ใช้ความคิดของตนฝึกทักษะในการสังเกต และปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระตามความคิดของตน กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าพูด มีความตั้งใจ สนใจ กระตือรือร้นและเรียนรู้ อย่างสนุกสนานทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น และมีการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น ซึ่งนำไปสู่นิสัยรักการเขียนต่อไป และการจัดบรรยากาศโดยสร้างสิ่งกระตุ้นให้นักเรียน มีความสนุกสนาน มีความสุขในการเรียน จากการได้ทำสิ่งที่แปลกใหม่ ไม่เคร่งเครียด จะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ควรให้นักเรียนได้ฝึกคิดและเขียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง โดยฝึกจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก จนนักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดี สามารถนำเสนอผลงานของตนได้ จึงฝึกกิจกรรมต่อไป

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนคิด และคอยกำกับดูแลให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ ให้กำลังใจเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ หรือทำไม่ได้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนนำเสนอผลงานของตนที่หน้าชั้นเรียนหรือนำไปจัดป้ายนิเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และได้แนวคิดที่แปลกใหม่

1.3 ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ และฝึกต่อเนื่อง เพื่อความคงทนถาวรในการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับแผนการเรียนรู้ที่ใช้นวัตกรรมอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนโดยใช้นวัตกรรมทางการศึกษาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY